

ALBATROS

List učenika Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

ISSN-1333-6878

Broj 13 Školska godina 2016./2017.

Sto šezdeset peta obljetnica pomorskog školstva u Dubrovniku

SADRŽAJ

Riječ ravnatelja.....	3
Izgradnja naše školske zgrade	4
O Ivu Račiću.....	6
Svemirska era čovječanstva.....	8
Bonsai i Domus Christi.....	10
Poučno i zabavno Salona, Split, Peruća....	11
„Brat magarac“	12
Izlet u Split.....	14
Modri kavez.....	17
Stop droga-biram život.....	18
Svi kadeti na palubu!.....	20
Maturalna zabava.....	22
Izlet u Zagreb i Karlovac.....	24
Radionica robotike.....	27
Prije nego počneš tražiti sreću, razmisli, možda si već sretan!	29
Večer duhovne poezije.....	31
Iz naše školske radionice.....	32
Dubrovnik voli svog dum Marina.....	33
Terenska nastava nautičara- Split.....	35
Jedan školski dan u Japanu.....	37
Volontiranje kao božićni poklon.....	38
Mini intervju.....	39
Sat hrvatskog uz more.....Natjecanje iz prve pomoći.....	40
Ekskurzija.....	41
Sport.....	43

Albatros – list Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

Izdavač: Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik

Za izdavača: Antonio Lučić, prof.

Odgovorne urednice: Ivana Jadrov, prof. i Romina Tomaš, prof. i dipl. bibliotekar

Lektor i korektor: Ivana Jadrov, prof.

ISSN-1333-6878

Tisk: Prizma Dubrovnik

U stvaranju lista sudjelovali su učenici:

Lovrenco Lujo 4.R, Luka Čučević 4.E, Luka Prlenda 2.E, Josip Lazić 2. Nb,

Dario Radić 4.R, Ivo Roko 4.Nb, Antun Nola 2.R, Roberto Zlatković La Gioia 2. Nb

Luka Milidragović 3.Bs, Đivo Vukorep 3.Bs, Ivan Svilarić 1. Nb, Leon Labaš 1. Nb,

Jean Brassard 4.E, Marko Matijaš 4. Bs, Tonči Simović 1. R, Mateo Musladin 4.R

Učenici iz 1.E

*Riječ ravnatelja... 165. godina od osnutka
pomorskog školstva u Dubrovniku*

More je Dubrovniku i Dubrovčanima od davnina bilo prozor u svijet, prilika da dokažu svoju snalažljivost i umijeće, element preživljavanja, a nadasve ljubav koja se prenosila s koljena na koljeno i koju su vješti Dubrovčani znali iskoristiti za razvoj Grada, mornarice, trgovine i cjelokupne kulture. Orijentiranost Dubrovnika na more kroz protekla stoljeća je neupitna, a to potvrđuju generacije pomoraca koji su vrijedili za osobito časne i hrabre, odvažne i sposobne ljudе. Biti pomorac značilo je nastaviti tradiciju predaka, osigurati egzistenciju sebi i svojoj obitelji, ali i steći društveni ugled.

Dugogodišnja je tradicija pomorskog školstva u Dubrovniku. Ove godine obilježavamo 165. godišnjicu osnutka Nautičke škole koja je počela s radom 15. ožujka 1852. Nastava se u dvogodišnjem programu odvijala dvadesetak godina, ali je zbog premalog broja učenika zatvorena 1860./1861. Kada je ponovno otvorena 17. studenog 1862., nosila je ime Mala nautička škola, a radila je u Dominikanskom samostanu. Škola je preseljena u gimnazisku zgradu na Pločama 1871., a s dvogodišnjeg se prešlo na trogodišnji program. Još jednom je škola preseljena 1881. kada je uselila u svoju zgradu na Brsaljama i tu je ostala iduće 73 godine. Od 1952. do 1958. škola nosi ime Srednja pomorska škola.

Za 100. obljetnicu škole donijeta je odluka da se izgradi nova školska zgrada na Račićevu zemljištu u Lapadu. Škola je uselila u novu zgradu 16. listopada 1954., a nastava se na ovoj lokaciji odvija do danas. Na 140. obljetnicu počinje samostalno raditi i to pod imenom Pomorsko-tehnička škola.

Danas škola upisuje zanimanja: pomorski nautičar, tehničar za brodostrojarstvo, elektrotehničar i računalni tehničar za strojarstvo. Školovanje u ovim smjerovima traje četiri godine. Vjerujemo da je Škola kroz svoju povijest pridonijela napretku ovoga kraja te da ima pozitivan utjecaj na sredinu u kojoj se nalazi. Ovdje su svoje školovanje započeli mnogi uspješni pomorci i inženjeri. U lijepom je sjećanju brojnim generacijama koje su je pohađale. „Nautika“ je uživala zavidan ugled u Dubrovniku i zbog svojih vrsnih nastavnika koji su školi ostavili pečat svoga rada i dio svoga bićа.

Budućnost naše Škole temelji se na bogatoj tradiciji i pozitivnim vrijednostima. Naš temeljni cilj je da budemo zajednica koja djeluje u pozitivnom ozračju i zadovoljava potrebe učenika za stjecanjem znanja i stručnih kompetencija. Suvremenom opremom i optimalnim korištenjem nastavne tehnike i tehnologije težimo poboljšanju uvjeta za teorijski i praktičan rad kako bismo osigurali uvjete za uspjeh svakog učenika, nastavnika i djelatnika Škole. S ponosom se sjećamo djela svojih prethodnika koji su dio sebe posvetili napretku naše Škole, a istodobno nastojimo dati svoj doprinos kako bismo odgovorili izazovima vremena u kojem sada živimo.

Čestitamo našoj „starici“ sto šezdeset i peti rođendan i želimo još puno uspješnih godina i novih naraštaja koji će je s radošću pohađati!

Izgradnja naše školske zgrade

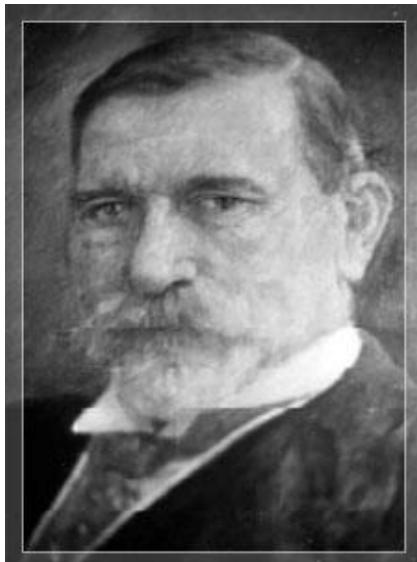

Iskrcavanje i priprema kamena za gradnju

O Ivu Račiću i njegovoj obiteljskoj zakladi

Ivo Račić

Stoljeća življenja Grada i njegova odolijevanja izazovima gospodarski i politički većih i moćnijih obilježena su posve drugaćijim svjetonazorom. Dovoljno je sjetiti se pučanina i velikog pomorca Miha Pracata. Svoje bogatstvo ostavio je Republici. I nije bio jedini. Takvim pojedincima obiluje dubrovačka povijest. Ljudima obilježenim sviješću o dobročinstvu, darivanju kao najvećoj ljudskoj vrlini. Ljudima koji su živjeli (a ne politikantski iskorištavali) znamenito geslo „Obliti privatorum publica curate“, svojim djelom ga potvrđujući. Među posljednjim takvima bio je i gospodin Ivo Račić. Iako Republike više nije bilo gotovo cijelo stoljeće, njen duh još je bio živ u Dubrovčanima.

Roden 1845. u seljačkoj obitelji u Platu (Župa), Ivo Račić rano se odlučuje baviti pomorstvom i trgovinom. Ogorčnim radom i trudom oprezno je uvećavao svoje bogatstvo (od prvog malenog broda do velikih škuna) nalazeći pritom uvijek vremena i za vlastito obrazovanje. Znao je koliko mu je ono važno za daljnji napredak, osobni i poslovni. Postavši pomorskim kapetanom, kreće u još veće poslovne izazove jer mu hrabrosti nikada nije nedostajalo. Naprotiv. Kao ni čovječnosti, što će biti presudno u održavanju povjerenja ljudi u njegove ideje i njihove spremnosti da mu budu od pomoći u realizaciji istih. Jedno od najvažnijih saznanja Račićevih bilo je blagovremeno odustajanje od jedrenjaka i prijelaz na parobrodarstvo, u čemu je bio prvi u Dalmaciji. No, opet je krenuo oprezno. Ovaj put u suradnji s nekolicinom bogatih sugrađana osniva parobrodarsko društvo „Unione“ (1896.), koje je raspolažalo sa sedam teretnih brodova. To je, uostalom, bio jedini način za izdržati pritisak puno moćnijeg austrijskog i mađarskog

Marija Račić

kapitala. Nakon sukoba i razilaženja u zajednici, Ivo Račić 1910. godine premješta središte svog društva (s tri parobroda) u Trst gdje je formirana „ Slobodna plovidba Ivo Račić“. Pred Prvi svjetski rat raspolaže s deset velikih prekoceanskih brodova (ukupna tonaža 66166 BRT). Rat, koji je slijedio, prekinuo je sve poslovne aktivnosti. Brodovi su rekvirirani gdje su se zatekli (dio u talijanskim lukama, a drugi dio u lukama Austro – Ugarske). Tijekom rata, Ivo Račić se preselio u Zagreb želeći se pripremiti za porače. Nažalost, kraj rata nije dočekao. Naglo je preminuo od srčanog udara 24.ožujka 1918. g. Iza sebe nije ostavio oporuku.

Uslijedila je tragedija ostatka obitelji. Kći Marija došla je u Rim njegovati brata Edya oboljelog od španjolske gripe. Oboje umiru, Marija 13. prosinca 1918. g., a brat Edy samo dva dana kasnije. Shrvana majka Marija sastavlja oporuku, a 29. prosinca 1919. g. i ona umire.

Upravo je njena oporuka temelj nastanku „Zaklade Ivo Račić“. Naime, svu je golemu obiteljsku imovinu gotovo u cijelosti ostavila (u svoje i u ime pokojnog supruga) gradu Dubrovniku odnosno „...Općim baštinicom cijele moje imovine imenujem Pomorsku trgovačku akademiju koja će se ustanoviti u Dubrovniku i nositi ime moga muža Iva Račića na njegovu uspomenu...“

Marija ud. Banac i Edy Račić

Želja Iva i Marije Račić, izražena u nastanku Zaklade, dugo će ostati nerealizirana u svom temeljnem cilju, brizi o naobrazbi mladosti Dubrovnika i okolice u pomoračkim i trgovačkim poslovima. Bogata obiteljska ostavština postupno je prelazila u privatna vlasništva i s vremenom je Zaklada raspolagala sve manjom vrijednošću. Čitava njena povijest (pogotovo razdoblje dvadesetih godina XX. stoljeća) potvrda je beščašća u kojemu su mnogi privatni interesi gazili preko ove preligepe i javno korisne inicijative.

Za obitelj Račić možda najljepšu posvetu (sakrivenu u zvonu koje visi u lanterni kupole) ostavio je naš veliki umjetnik Ivan Međurović, tvorac obiteljskog mauzoleja na groblju u Cavtatu (dovršen 1922.g.):

„Saznaj tajnu ljubavi, riješit ćeš tajnu smrti i vjerovati da je život vječan .“

Velimira Bleko - Krilanović, prof.

PREDAVANJE

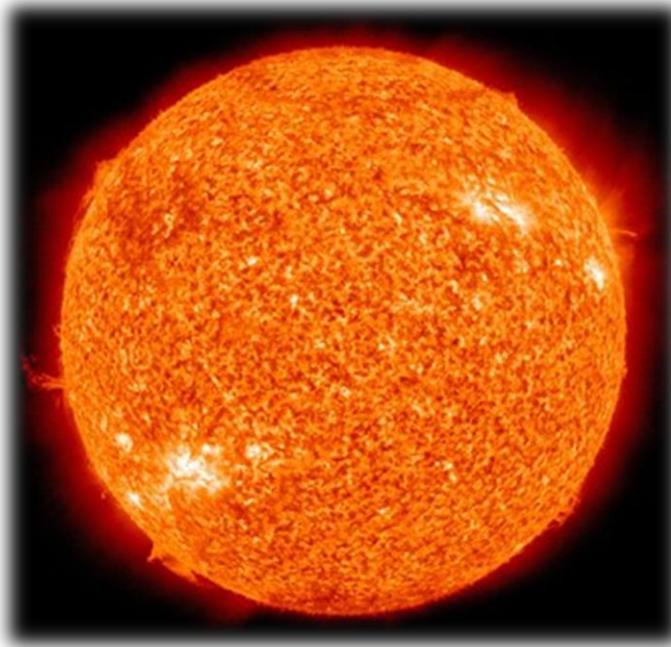
Svemirska era čovječanstva

Povodom Svjetskog tjedna svemira koji se održava 4. listopada u čast obljetnice lansiranja prvog umjetnog satelita Sputnik, u našoj je Školi 10. listopada 2016. održano predavanje „Svemirska era čovječanstva“.

Na tom je, vrlo zanimljivom predavanju , Ante Radonić, predavač koji se bavi popularizacijom astronomije, astronautike i raketne tehnike, proveo učenike kroz niz tema od postanka svemira i Zemlje do prvih satelita i ekspedicija na Mjesec.

- Svemirska istraživanja su fenomenalna da inspirirate mlade ljude da se zainteresiraju za znanost, tehnologiju. Ljude koji se bave svemirskim istraživanjima nešto vuče i da se bave fizikom, biologijom i sličnim znanostima – kazao je predavač Ante Radonić.

Radonić je najprije podsjetio na postanak svemira, zvijezda pa i same Zemlje. Osobitu je pažnju usmjerio na odnos Zemlje i Sunca govoreći o pojasevima radijacije koji se pojačavaju i smanjuju u skladu sa Sunčevom aktivnosti.

Prije 59 godina čovječanstvo je ušlo u svemirsku eru, a sada ulazimo u 60. godinu svemirskih letova te se Radonić osvrnuo na poznate misije na Mjesec i natjecanje Amerikanaca i Rusa za osvajanjem svemira.

Nakon prvog lansiranog ruskog satelita Sputnika, uslijedilo je lansiranje i Sputnika 2. s kujicom Lajkom koja je ušla u povijest kao prvo živo biće koje je poslano u svemir.

To je bila jedna tužna priča jer Sputnik 2, kao i ostali sateliti toga vremena, nisu imali mogućnost povratka na Zemlju pa je taj pas svjesno žrtvovan. Jurij Gagarin bio je prvi čovjek koji je poletio u svemir, a njegov let trajao je sat i 48 minuta.

bio je američki Saturn 5. Ona je sagrađena da bi ljudi mogli putovati u svemir i s njome je obavljeno devet ekspedicija oko Mjeseca i to šest sa spuštanjem na Mjesec, tako da je ukupno dvanaest ljudi bilo na Mjesecu. Čitavo je predavanje bilo upotpunjeno fotografijama iz svemira. Neke od njih je uhvatio teleskop Hubble, a bilo je i onih koji su slikali sami astronauti, a svjedoče o iznimnim trenutcima svemirske ere čovječanstva.

Nakon njega, u svemir je pošla i prva žena i to Valentina Tereškova 1963. godine. Time su žene pokazale da su ravnopravni letači, a posebno su se istaknule u manipulacijama tereta, kada je trebalo upravljati mehaničkom rukom u svemiru i prebacivati terete – rekao je Radonić.

Učenici su čuli još čitav niz zanimljivih informacija kao i to da je najveća raketa

Bonsai i Domus Christi

udrugom *Bonsai*, pokrenuta je volonterska akcija u kojoj smo posjetili Dom za starije i nemoćne Domus Christi.

Djelatnici i štićenici Doma ugodno su nas dočekali. Bili smo smješteni u prostoriji gdje stariji provode slobodno vrijeme.

Nakon upoznavanja, vrijeme smo provodili igrajući tombolu za koju su bile predviđene i nagrade. Tijekom igre s našim „stariim“ prijateljima, saznali smo brojne „domske“ anegdote, njihov način života, tegobe. Nakon tombole okrijepili smo se, zapjevali uz harmoniku, a onda se oprostili s novim prijateljima uz pozivnicu da ih opet posjetimo.

DOMUS CHRISTI

Dom za starije i nemoćne osobe Domus Christi smješten je u strogoj gradskoj jezgri Dubrovnika ispod tvrđave Bokar i u neposrednoj blizini Straduna. Dom od svog osnutka 1347. godine djeluje na istoj lokaciji. Posljednjih godina počelo se s postupnom adaptacijom unutarnjih prostora te je dio Doma u znatno boljem stanju. Danas u Domu živi 87 korisnika.

Lovrenco Lujo, 4. R

U petak 7. travnja u jutarnjim satima dva su razreda, 1.E i 2.Bs krenula na terensku nastavu u Split, a u pratnji su išli prof. Jadrov i prof. Matić.

U Splitu su prvo posjetili laboratorije Fakulteta elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje (FESB). Elektrotehničarima su pokazani programi za održavanje velikih postrojenja te laboratorij za robotiku, dok su brodostrojari obišli laboratorij za 3D skeniranje u svrhu optimiziranja strojarskih dijelova, laboratorij za iskorištavanje vodika kao novog izvora energije te laboratorij za automatizirano zavarivanje.

Nakon predavanja na Fakultetu, obišli su poznato splitsko brodogradilište Brodosplit i vidjeli postrojenja za izradu trgovačkih i ratnih brodova te strojarnicu.

Idući dan, u subotu, uz stručno vodstvo posjetili su Pomorski muzej grada Splita, gdje su se detaljnije upoznali s ulogom brodarstva u povijesti hrvatske trgovine, te uži centar grada, Dioklecijanovu palaču. Popodnevne sate proveli su u Podstrani na popularnom paintballu.

Uz pohvalu djelatnika FESB-a, Brodosplita, osoblja hotela i agencije Platanus, vratili su se u večernjim satima puni dojmova u Dubrovnik.

Mario Matić, prof.

U Podstrani na popularnom paintballu.

„Brat magarac“

Početkom prosinca 2016.g. Dubrovačko-neretvanska županija i Kazalište Marina Držića pokrenuli su projekt „Poklon predstava maturantima s područja Dubrovačko-neretvanske županije“ koji se održava već treću godinu za redom.

Zamjenik župana Davorko Obuljen najprije je pozdravio prisutne maturante te izrazio zadovoljstvo provođenjem ovog i sličnih projekata u kojima Dubrovačko-neretvanska županija surađuje s osnovnim i srednjim školama. Pritom je naglasio je da će se ova vrsta suradnje nastaviti i u budućim projektima.

Osim naše Škole (i to učenika četvrtih razreda), interes za ovu predstavu izrazile su još i Gimnazija Dubrovnik, Turistička i ugostiteljska škola, Ekonomski i trgovačka škola, Obrtnička škola, Privatna gimnazija, Medicinska škola, Srednja škola Fra Andrije Kačića Miošića, Srednja škola Petra Šegedina, Srednja škola Vela Luka i Umjetnička škola Luke Sorkočevića.

Ove godine Kazalište Marina Držića je ugostio Hrvatsko narodno kazalište Mostar s predstavom „Brat magarac“ redatelja Lawrenca Kiirua.

Predstava, koja je zapravo skup plesa, pjevanja i glume, prikazuje nam život Franje Asiškog. Život utemeljitelja Franjevačkog reda prikazan je od njegove mladosti pa sve do njegove smrti.

Franjo Asiški jedan je najvećih svetaca katoličke crkve. Sv. Franjo se rodio početkom god. 1182. u Asizu kao sin trgovca Pietra di Bernardonea.

„Bratom magarcem“ sveti je Franjo nazvao svoje tijelo na kojemu je putovao do sestrice Smrti.

Odbačen od društva radi svog cilja da pomogne siromašnima, Franjo biva prognan i optužen za lopova kada od svog bogatog oca uzima robu i dijeli je onima koji nemaju ništa. Franjo je htio sa svojim prijateljima obnoviti crkvu svetog Damjana. Prognan iz svoga grada, on pronalazi društvo koje prati njegov cilj. Oni se vesele siromaštvu, ne traže ništa nego samu sreću.

Franjo ide na daleki put da upozna gospođicu Siromaštinu za koju se priča da je najsretnija osoba koja postoji. Na svom dalekom putu susreće mnoge ljude, posjećuje i Papu i sultana.

Emotivna priča iz Franjinog života punog predrasuda i osuđivanja, Franju dovodi u razna stanja uma koja su prikazana njegovom borbom da se osloboди.

Franjo na svom putovanju otkriva ljepote života i razvija veliku ljubav prema prirodi i životinjama.

Kroz predstavu upoznajemo likove iz njegovog života: njegove roditelje, prijatelje, svetu Klaru, biskupa, papu i turskog sultana.

Predstavu je žanrovski teško „ukalupiti“.

Možemo reći da je to zapravo etnomjuzikl, jer uz glumu, ovdje je važan elemenat i glazba koja je inspirirana tradicionalnim hercegovačkim melodijama i napjevima.

Luka Čučević, 4.E

Poučno i zabavno

Salona, Split, Peruća

Bio je to naš prvi izlet. Euforija je vladala od ranih jutarnjih sati. Smirili su nas tek u Neumu okusi i mirisi Magistrale. Stali smo na još jednom odmorištu te napokon došli u Split.

Naše prvo odredište bio je muzej Salona u Solinu gdje smo razgledali arheološke iskopine antičkog grada Salone.

Šest kilometara sjeverno od grada Splita, u današnjem Solinu, nalaze se ostaci antičkog grada Salone, koja je bila metropola rimske provincije Dalmacije.

Vrlo povoljan zemljopisni položaj na sredini jadranske obale te u dnu zaštićenog Kaštelskog zaljeva, uz deltu rijeke Salon, danas Jadro, kao i dobra cestovna povezanost s unutrašnjosti, uvjetovali su brz i nesmetan razvoj ovog grada čiji ostaci impresioniraju.

Značajno razdoblje u razvoju grada bila je vladavina cara Dioklecijana koji je u blizini Salone sagradio veličanstvenu palaču. U nju se povlači nakon abdikacije 1. svibnja 305. godine, od kada se računa postojanje grada Splita.

Prva važnija arheološka iskapanja na lokalitetu Salone, osobito mjesta starokršćanskih bazilika i groblja, provodio je don Frane Bulić, krajem 19. stoljeća.

Umorni od puta, jedva smo čekali napustit Salonu i prošetati po splitskoj rivi. Na rivi smo popili piće i započeli obilazak stare gradske jezgre grada Splita. Nakon obilaska gradske jezgre na redu je bio posjet Fakulteta elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje. Tamo smo sa stručnim vodičem prošli kroz sve dijelove fakulteta te smo se upoznali sa puno zanimljivih stvari u području naše struke te samog fakulteta.

Nakon obilaska FESB-a došli smo u hostel. Večerali smo te nakon večere krenuli u zajednički noćni izlazak u Split sa našom razrednicom i vodičkom. Bilo je odlično te smo se vratili u kasnim noćnim satima.

Ujutro, nakon doručka, napustili smo hotel. U našem programu je slijedio posjet stadiona Poljud. Nakon što smo posjetili Poljud krenuli smo prema hidroelektrani Peruća. Nakon jednosatnog putovanja, stigli smo do hidroelektrane. Posjet je bio usko povezan s našom strukom te nam je bio jako zanimljiv.

Hidroelektrana Peruća pribranska je hidroelektrana sagrađena 1960.g. na rijeci Cetini. Ispriva sa snagom od 41,6 MW na dva generatora od 20,8 MW. Poslije renoviranja, nakon što je bila minirana tijekom Domovinskog rata, pojačana je na 61,4 MW, tj. dva generatora od 30,7 MW.

Brana je sagrađena na suženome dijelu kanjona rijeke Cetine cca 25 km od izvora. Namjena brane je akumulacija vode za rad hidroelektrane tijekom sušnog razdoblja godine te rješavanje problema velikih voda u kišnom razdoblju godine koje uzrokuje poplave.

Vratili smo se u Split i stali u šoping centru City Centar One gdje smo proveli tri sata. Poslije šopинга, krenuli smo natrag u Dubrovnik. Nakon ugodnog i poučnog putovanja, stigli smo u naš grad.

Luka Prlenda 2. E

Modri kavez

Modri kavez je dokumentarni film o životu pomoraca. Redateljica filma, Bruna Bajić, čiji je otac također pomorac, željela je ovim filmom odati počast i iznijeti zanimljive činjenice iz života ljudi čiji je život obilježilo more i pomorstvo.

Iz filma se vidi koliko je stvarno težak život pomoraca i da nije zaludu uzrečica kako je to "kruh sa sedam kora". Film otkriva tajne pomorskog života te snove, talente, strahove, nadanja i nebrojene pustolovine koje pomorci doživljavaju. „Modri kavez“ prikazuje stvarni život pomoraca, njihov težak i odgovorni rad pun izazova. Pri tom radu se sklapaju prava prijateljstva, a vrlo je važna i međusobna kolegijalnost. Pomorcima nije laka odvojenost od obitelji pa se mogu se osjećati otuđeno.

Dokumentarac „Modri kavez“ nastajao je pune dvije godine tijekom kojih je redateljica marljivo prikupljala materijale, privatne arhivske snimke pomoraca te ih intervjuirala. Film je posvetila svome tati, kapetanu, kojega joj je, kako kaže, „otimalo more“. Na svojoj je koži osjetila što znače rastanci, sastanci, odlasci, dolasci, suze, čežnja, radosno iščekivanje...

Ovaj dokumentarac, pogledali su svi razredi smjera pomorski nautičar naše škole, a gledali smo ga u kinu Vizija. Vrlo je koristan za sve one koji se u budućnosti namjeravaju baviti ovim poslom kako bi se i na ovaj način pobliže upoznali s onim što ih očekuje u ovom zvanju. Život pomorca nije lak, često je pun izazova, ali i lijepih trenutaka. Kao i svako zanimanje, ima svojih nedostataka i prednosti. Ovaj način života nije za svakoga. To nam govori i sam naslov filma „Modri kavez“.

Najviše mi se svidio stariji čovjek koji je na svoj jedinstven način opisao pomorski život. Film me se posebno dojmio jer mi je brat pomorac pa znam kako je teško nekoga iščekivati po pola godine.

Josip Lazić, 2.Nb

STOP DROGA – BIRAM ŽIVOT

Udruga Sigurnost u prometu organizirala je javnu tribinu, pod nazivom “STOP DROGA – BIRAM

ŽIVOT”. Ovoj tribini prisustvovali su i učenici naše škole, a održala se u velikom amfiteatru Sveučilišta u Dubrovniku, u utorak 8. studenoga 2016.

Tribina je održana uoči Međunarodnog mjeseca borbe protiv ovisnosti od 15.11. do 15.12.

Problem ovisnosti o drogama već dulje razdoblje jedan od najtežih javnozdravstvenih problema. Ovisnost je u većini slučajeva cjeloživotni problem, odnosno bolest koja se dosta teško može izlječiti.

Nameće se zaključak da je onda najbolje rješenje spriječiti da do ovisnosti uopće ne dođe. Mlade treba na vrijeme educirati o opasnostima koje donosi te koji su štetni učinci, ne samo na pojedinca, već i na njegovu obitelj kao i na društvo u cjelini.

Uz predstavnike Zavoda za javno zdravstvo, svjedočio je bračni par koji su bili ovisnici o teškim drogama, a kao poseban gost i dr. Slavko Sakoman, poznati stručnjak za prevenciju ovisnosti o drogama.

Izuzetno zanimljivo i edukativno predavanjem te iskreno i poticajno svjedočanstvo potaklo je prisutne da se zamisle nad problemom ovisnosti kao jednom od velikih prijetnji našim mladim generacijama.

NAJČEŠĆI ŠTETNI UČINCI DROGA

- oslabljeno pamćenje
- halucinacije
- oštećenje mozga
- dezorijetiranost i asocijalnost
- psihička i fizička ovisnost
- različite psihičke i fizičke bolesti
- predoziranje sa smrtnim ishodom.

U ovom edukativnom predavanju, kroz brojne je primjere prikazano kako ovisnost može utjecati na život mlađih, kako zapravo dolazi do ovisnosti te koje su na kraju posljedice.

Sudionicima su zorno pojašnjeni rizici kojima mogu biti izloženi te je poruka ove tribine da sredstvima ovisnosti odlučno treba reći: NE!

Neki razlozi zbog kojih ljudi to čine:

- Ukloniti se u društvo
- Pobjeći od napetosti i opustiti se
- „Ubiti“ dosadu.
- Bunt prema nekomu ili nečemu
- Eksperimentiranje
- ...

ZAPAMTI !!!

Drogiranje nije rješenje - ono je problem samo po sebi i stvara nove probleme !

SVI KADETI NA PALUBU !

Naša praksa na školskom brodu „Kraljica mora“ započela je 19. rujna 2016. godine. Bilo je to vrlo zanimljivo iskustvo. Puno smooga naučili, a usput se i zabavili. Na ovo stručno putovanje išli smo mi maturanti brodostrojarskog i nautičkog smjera.

Krenuli smo iz luke Gruž u jutarnjim satima. Prvi dan upoznali smo se s pravilima i dužnostima na brodu. Također smo upoznali posadu broda te bili podijeljeni po kabinama. Svako iduće jutro oglasio bi se alarm te bi nam se preko razglosa obratio prvi časnik broda riječima: „Pažnja, pažnja ! Svi kadeti na palubu !“

To bi ujedno bio poziv na sigurnosnu vježbu koja se svakoga jutra odvijala na palubi. Svakodnevno smo držali četverosatnu stražu na mostu. Nekad je to bilo po danu, a nekad po noći. Noćne straže bile su laganije i opuštenije jer su za vrijeme dnevnih straža s nama bili još i kapetan, kormilar te profesor postavljajući nam pritom brojna pitanja. Svakih petnaest minuta trebali smo ucrtavati poziciju broda na karti.

U slobodno vrijeme, neki su ribali, drugi kartali, a bilo je i onih koji su se odmarali po kabinama.

U sjećanju nam je posebno ostalo jedno popodne kada je bilo vrlo valovito more, a brod se jako ljuljao. Neki su čak i povraćali ! Većina nas odlučila je sjesti na krmu jer je tamo najmanje ljuljalo.

Dan prije povratka, očistili smo i oribali cijelu palubu te unutrašnje prostorije broda. Iako se možda čini da smo dosta vremena proveli radeći bilo je tu vremena za zafrkanciju, odmor i zabavu.

Da mogu, rado bih ponovio ovo iskustvo !

Ivo Roko, 4. Nb

MATURALNA

4. Na s razrednicom Marinom Pešek

4. Nb s razrednicom Velimirom Bleko-Krilanović

4. Bs s razrednicom Silvijom Popović

4. R s razrednicom Silvijom Gjenero

4. E s razrednicom Ivonom Medunić

Izlet u Zagreb i Karlovac

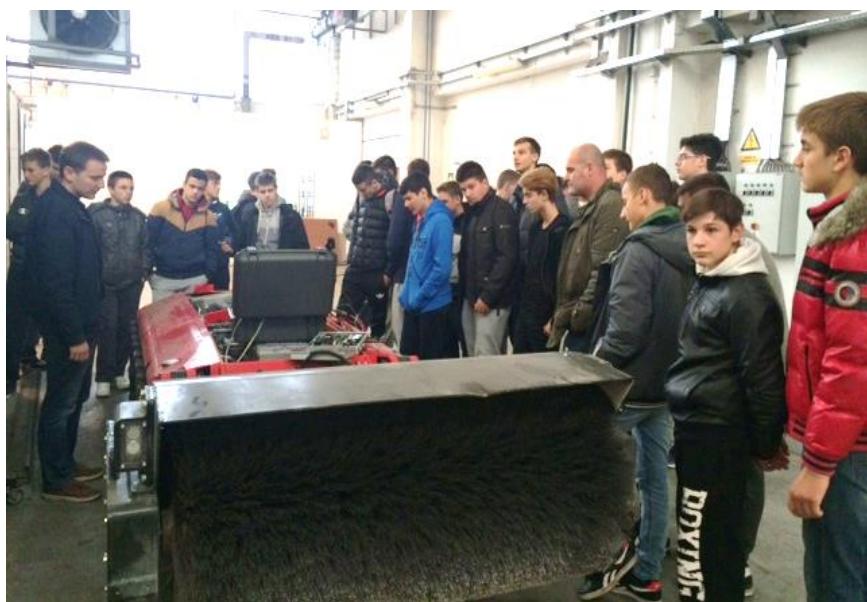
Puni iščekivanja i pozitivne energije 17.10.2016. u 23:30 učenici prvog i drugog razreda računalnih tehničara za strojarstvo krenuli su na izlet u Zagreb i Karlovac u posjet Dok-ingu i Adriadieselu. Putovali smo autobusom cijelu noć i u jutarnjim satima stigli u Zagreb.

Najprije smo posjetili Dok-ing. To je tvrtka osnovana 1991. za proizvodnju

specijalnih strojeva i jedna od najpoznatijih tvrtki za proizvodnju strojeva za razminiranje u svijetu. Ljubazni zaposlenici proveli su nas kroz njihove uredе gdje su nam pokazali proces koji se mora proći kako bi od ideje nastao gotovi proizvod spremam za prodaju.

Nakon posjeta uredima proveli su nas kroz radionicu gdje smo vidjeli mnoge strojeve na kojima su radili radnici. Pokazali su nam i gotove proizvode, strojeve koji su se proizvodili u vrijeme našeg posjeta i neke prototipe strojeva. Neki učenici su imali priliku upravljati strojem za rad u podzemnim rudnicima. Upravlja se daljinskim upravljačem. Tijekom upravljanja ponestalo im je goriva, ali naši domaćini su taj problem vrlo brzo uklonili. Pri kraju

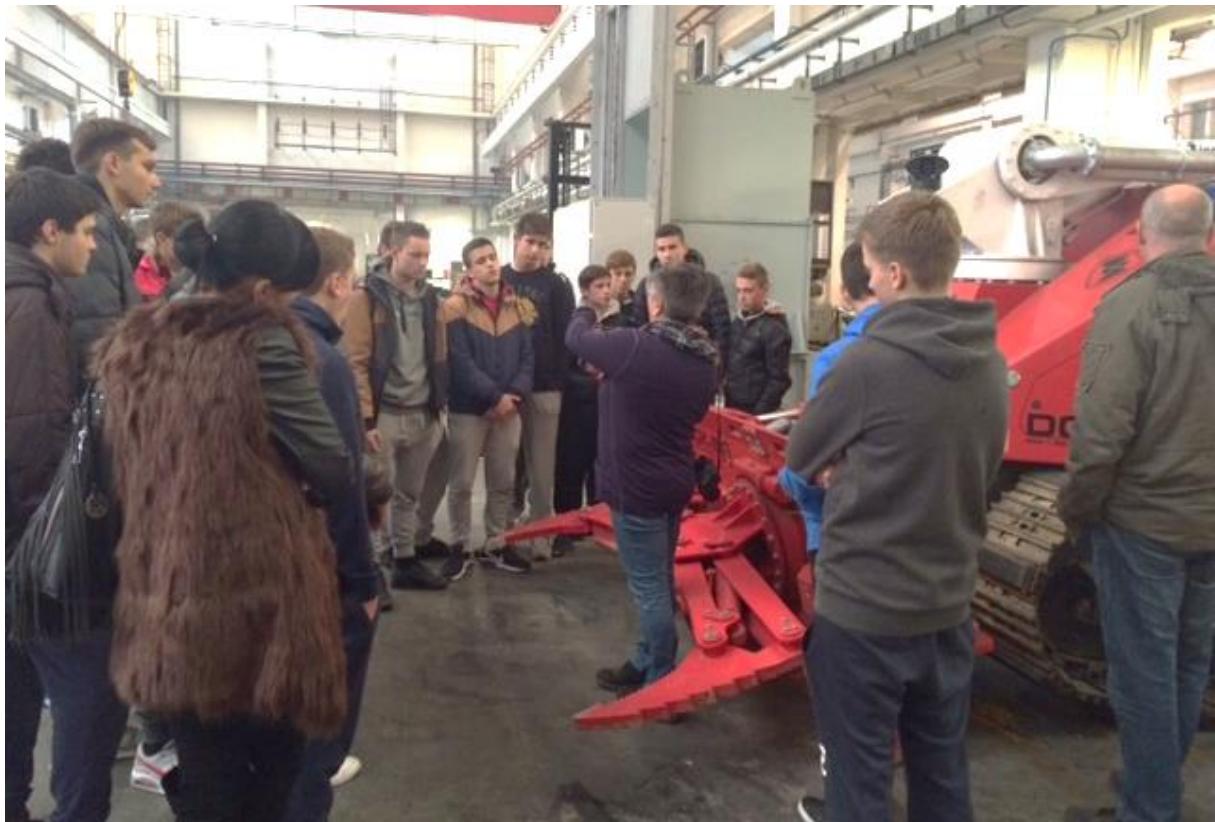
obilaska, pokazali su nam i svoj električni automobil.

Nakon slobodnog vremena za odmor i ručak uputili smo se u Karlovac u Adriadiesel. To je tvornica za proizvodnju dizelskih motora i rezervnih dijelova za dizelske motore, ostalih energetskih postrojenja te za pružanje usluga remonta, strojne i toplinske obrade. U tvornici smo putem prezentacije upoznali njihovu povijest i poslove kojima se bave. Nakon toga smo otišli do radionice. Vidjeli smo kako se na različitim strojevima izrađuju dijelovi motora. Uslijedio je povratak u Zagreb, večera i odlazak na spavanje.

Sljedeći dan smo započeli obilaskom Zagreba uz pratnju vodiča. Obišli smo neke zagrebačke trgrove, parkove i vidjeli znamenitosti te naučili neke stvari o njima. Naš izlet smo završili odlaskom na izložbu inovacija. Vidjeli smo puno zanimljivih izuma i dobro se zabavili. Snimila nas je i televizija pa smo se kratko pojavili u RTL-u Danas.

Puni dojmova, sjeli smo u autobus i krenuli kući. Stigli smo u kasnim večernjim satima. Bili smo umorni i pospani, ali zadovoljim svim što smo vidjeli.

Antun Nola 2.R

Radionica robotike

U subotu, 1.10.2016. u Pomorsko – tehničkoj školi Dubrovnik održana je radionica robotike za 11 učenika prvog i drugog razreda, smjer Računalni tehničar za strojarstvo i Tehničar za brodostrojarstvo.

Radionica je organizirana kao suradnja Hrvatskog društva za robotiku i Informatičkog kluba Futura i uvod je u novi ciklus Futurinih radionica robotike koje počinju sredinom listopada.

Radionice robotike u Pomorsko – tehničkoj školi postale su tradicija i održavaju se bar jednom godišnje od 2008. godine.

Jutro u Pomorsko - tehničkoj školi Dubrovnik započelo je upoznavanjem senzora i Fischerovog sučelja koje ima velike mogućnosti i visoki stupanj zaštite. Profesor Ivica Kolarić ovaj je put detaljnije objasnio kolor i ultrazvučne senzore povezujući to sa stručnim predmetima smjera elektrotehnika. Profesor je objasnio i praktičnu primjenu ovih senzora u automobilskoj industriji.

Nakon uvodnog dijela, svi su dobili zadatku programirati robota da se kreće sve dok ne najde na prepreku. Sljedeći zadatku za učenike bio je da programiraju robota da se kreće kroz labirint. Treći zadatku, za one najvrjednije, bio je programirati robota da prati crtu i obilazi prepreku.

Polaznici ove radionice mogli su zaključiti da im stalno trebaju osnovna znanja iz matematike, fizike i elektrotehnike, ali i obrnuto da kroz

praktičan rad jednostavnije i vizualno uoče fizikalne i matematičke zakonitosti.

Na ovoj radionici aktivno su sudjelovala i dva „kralja“, Patrik – učenik 6.raz. i Orsat – učenik 2.raz. osnovne škole Župa dubrovačka. Više puta dokazali smo da i mlađi učenici mogu rješavati složene zadatke ako imaju dobru koncentraciju i ako kod njih postoji takav interes.

Učenici su kroz nekoliko sati praktičnog rada izrade robotskih kolica upoznali principe rada strojeva i sustava koji ih okružuju. Praktični rad je suština ovih radionica jer djeca aktivno usvajaju i primjenjuju znanja.

Uz profesora s učenicima je na radionici radila Dalija Milić Kralj, profesorica u Pomorsko - tehničkoj školi Dubrovnik koja je i inicirala ovu radionicu. Profesorica želi na ovaj način zainteresirati svoje učenike za stručne predmete.

Prije nego počneš tražiti sreću, razmisli, možda si već sretan!

Dok mi knjižničarka, gospođa Romina nije dala (čitaj: ugurala u ruku, unatoč mom žestokom protivljenju i poruzi ekipe iz razreda, na čemu im ovim putem zahvaljujem ☺) papirić s naslovom koji bi trebao stajati nad mojim tekstom objavljenom u školskom listu, nisam razmišljao o sreći.

Što je uopće sreća? Postoji li njezina definicija?

U on-line „Hrvatskom jezičnom portalu“ стоји ово:

„*Psih. stanje potpuna zadovoljstva i smirenosti zasnovano na unutarnjem, duševnom miru i skladu u odnosima prema vanjskom svijetu*“.

Uh, zvuči komplikirano. I prezahтjevno. Moraš se zapitati je li moguće postići to što ovdje piše, odnosno biti sretan. U stvari, je li itko sretan?

Jesam li ja? Pitanje je istodobno i lako i teško. Jesam. A možda i nisam. Ovisi. O čemu? O tome što mi se trenutno događa. O tome što želim. O tome što sam već postigao. O tome što imam. O tome što mi je izmaklo. O tome što ja podrazumijevam pod srećom, bez obzira na definiciju koju sam naveo. Na kraju krajeva, i o tome koliko imam godina.

Jer, kad sam bio mali dječak usrećivale su me neke posve druge stvari. Čak i one koje mi danas izgledaju budalasto. Na primjer, prestravljen nonin izraz kad je u krevetu našla gumenu zmiju iz „Turbolimača“ koju sam joj tamo podmetnuo. Bio sam sretan što sam je uspio prestrašiti i tad mi je to bilo urnebesno smiješno. Sad više nije. Tako će, siguran sam, biti i u budućnosti. Normalno je da jednog pedesetogodišnjaka (moram priznati, strašno mi zvuči „imati pedeset godina“), zaokuplja, brine i veseli ono o čemu šesnaestogodišnjak niti ne razmišlja. A riječ je o istom čovjeku. Samo su okolnosti malo drugačije.

Neki imaju sve - zdravlje, novac, ljubav, moć... A opet se ne osjećaju sretnima. Neki nemaju, ali u usporedbi s onima koji su još nesretniji od njih, s onima koje muči glad, rat, epidemija kakve gadne bolesti reći će: „Pa, nije nam ni tako loše, zar ne?“

Ipak, rekao bih da se sreća ne nalazi oko nas, niti se može svesti na materijalno, a i sam njezin sadržaj varira od osobe do osobe. Ako si bolestan, onda ti je jedina želja da ozdraviš, pa kad se to i dogodi, sretan si. A ako si siromašan, misliš da će te usrećiti kad se napokon dočepaš kakvog novca. I vjerojatno jesi, neko vrijeme. Ali... onda počneš željeti nešto drugo čega si također lišen i što te čini nesretnim. I sve krene ispočetka!

I ja sam se na ovom mjestu vratio na početak i ponovno pročitao zadani naslov koji mi govori ovo: sreća dolazi iz nas samih. Naravno, pod pretpostavkom da sam dobro shvatio njegovo značenje i da nisam „promašio temu“, kako to lijepo znaju reći naše profesorice hrvatskog i *usrećiti* nas jedinicom.

Dok ovo pišem, pada mi na pamet jedna istočnjačka narodna pričica koja ide otprilike ovako:

Neki čovjek iz Ispahana spiskao je cijelo naslijedstvo i živio u neimaštini. Jedne noći u snu začuo je glas koji mu je govorio da se na jednom mjestu u Bagdadu nalazi skriveno blago. Čim se probudio, krenuo je u Bagdad. Došavši tamo, tumarao je ulicama, gladan, bez novca i proseći, kad ga je uhvatila policija i prebila na mrtvo ime prije nego im je išta uspio objasniti. Na kraju im je ipak uvjerljivo prepričao svoj san, tako da mu je policijski poručnik rekao: „Vidim da nisi lopov, da si pošten čovjek. Ali kako si mogao biti tako glup i krenuti na dalek put zahvaljujući samo jednom snu? I ja sam često sanjao o blagu koje se skriva u nekoj bijeloj kućici u Ispahanu, u uličici koja se nalazi u Untelu, pa se ipak nisam otisnuo na put.“ A kuća o kojoj je on govorio bila je putnikova! Kad se vratio u Ispahan, našao je blago skriveno u svojoj kući.

Drugim riječima, blago, to jest sreća, je ovdje, sad, kod nas, u nama. Izvire iz nas samih. Samo je trebamo prepoznati.

Roberto Zlatković La Gioia, 2. Nb

Večer duhovne poezije

U dvorani Ivana Pavla II., u četvrtak 9. veljače 2017. održana je večer duhovne poezije učenika dubrovačkih srednjih škola, posvećena Blaženoj Djevici Mariji.

U natjecanju je sudjelovalo svih devet dubrovačkih srednjih škola, s po jednim ili dvoje natjecatelja. Iz svake škole je sudjelovalo po pet učenika u ulozi žirija, te je to bio učenički žiri od čak 45 učenika. Stručni žiri je bio u sljedećem sastavu: Milka Macan, prof. hrvatskog jezika i književnosti i francuskog jezika, Ivana Obradović, prof. hrvatskog jezika i književnosti i talijanskog jezika, te dr. Stanko Krnjić, pjesnik i autor više zbirk poezije.

Našu školu je predstavljao učenik **Baldo Puljizević** pjesmom „Gospa Marija“ Antuna Gustava Matoša. Mentorica mu je bila naša vjeroučiteljica, profesorica **Marina Serdarević**.

Prvo mjesto stručnog žirija osvojila je Nina Marinko iz Medicinske škole pjesmom „Staše mati“ Slavka Mihalića, drugo mjesto Antonio Mustahinić iz Gimnazije Dubrovnik pjesmom „Kraljice Hrvata“ Stjepana Lice, a treće mjesto Lucija Stahor iz Biskupijske klasične gimnazije pjesmom Balada o Gospinim pčelama“ Rajmunda Kuparea. Nagrade je učenicima uručio pročelnik Katehetskog ureda mr. don Marinko Šljivić.

U glazbenom dijelu večeri nastupili su: Marija Kiridžija (vokalna izvedba) iz Medicinske škole, Anamarija Sršen (gitara) iz Biskupijske klasične gimnazije, te Laura Marić (violina) i Roko Barišić (klarinjet) iz Gimnazije Dubrovnik.

Program je održan u organizaciji Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju, te Katehetskog ureda Dubrovačke biskupije, a moderator večeri bio je dr. Joško Mikuš.

Iz naše školske radionice...

podmazivati te ukloniti neke osnovne kvarove.

U kombinaciji s teoretskom pripremom na satovima iz predmeta Pomoćni brodski strojevi i Brodski motori te ovom praktičnom u radionici, puno je lakše razumjeti kako ti strojevi rade te koje su njihove prednosti i mane.

Do sada smo rastavljali i sastavljali veliki motor, centrifugalnu pumpu i brodski kompresor. Budući nas na brodu čeka isti takav posao na sličnim uređajima, možda malo većih dimenzija i snaga, ovo je jako dobra priprema.

Luka Milidragović, 3. Bs

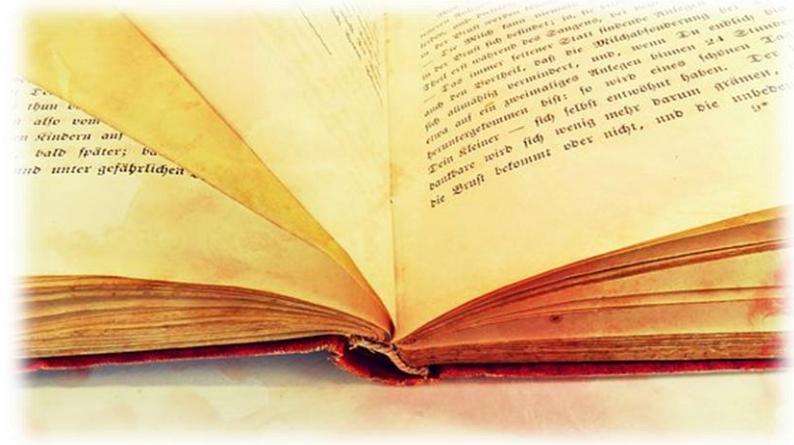
Đivo Vukorep, 3.Bs

Naša radionica u Pomorsko - tehničkoj školi, u kojoj odrađujemo praktičnu nastavu tri školska sata tjedno, opremljena je sa svom opremom koja nam je potrebna za rad u brodskoj strojarnici. Kroz godine provedene na praksi u radionici, obučeni smo za rad s mnogim alatima za ručnu i strojnu obradu. U radionici imamo dva tokarska stroja i dvije glodalice, te stupnu bušilicu. Na njima smo naučili izrađivati razne strojne dijelove i osovine. Radimo i mnoge radnje koje na nekim brodovima zapravo nisu vezane uz naše zvanje, tako da budemo spremni reagirati u slučaju nužde, kao npr. na tokarskom stroju istokariti neku osovinu koja je pukla ili ne obavlja svoj zadatak. Tu se nalaze i razni brodski motori, pumpe i kompresori. Na njima vježbamo kako ih sastaviti, rastaviti,

Dubrovnik voli svog dum Marina -

Povodom 450.
godišnjice smrti
Marina Držića

Zanimljivosti o
Marinu
Držiću...

Iza Držića nije ostalo puno materijalnih tragova, ne postoji niti jedan njegov portret.

Smatra se da je rođen 1508. u obitelji s dvanaestero djece.

Držić je rođen u kući koje je bila preko puta Kneževa dvora, nažalost uništena je u velikom potresu. Nekad bogata kuća Držića posjedovala je imanja u Konavlima, Gružu, Stonu i Koločepu, a trgovali su po Mediteranu. Kad je obitelj izgubila vlasteosku titulu, prodala je kuću, a on se, uz potporu Republike, zaputio na školovanje u Italiju. Cijeli život borio se materijalnim teškoćama.

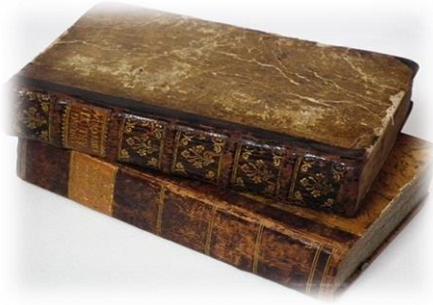
Bio je orguljaš u dubrovačkoj katedrali, kasnije pisar u uredu za sol u Stonu.

U dokumentima se prvi put spominje 1526. kada je postao rektor crkve Svih svetih u Dubrovniku. Otišao je na studij u Sienu primivši od Senata jednokratnu pomoć.

Sa sumnjivim grofom Rogendorfom putovao je u Beč i Carigrad. Bio je njegov zabavljač, sober i tajnik. Znamo da je na neki način prijateljevao s braćom Vučević, koji su bili državni neprijatelji Republike.

Sanjao je o ravnopravnosti vlastele i pučana. Pisao je urotnička pisma toskanskom vojvodi Cosimu Mediciju, tražio od njega pomoć za svrgavanje Dubrovačkog senata i vlade. Nazvao ih je „lude nakaze“.

Umro je 1567. u Veneciji (tri godine prije Shakespeareovog rođenja). Do danas se ne zna ima li njegova smrt veze s kovanjem urote.

Djela

U Držićovo doba tiskanje knjige bilo je vrlo skupo jer je bilo povezano s dugim putovanjima u Veneciju pošto Dubrovnik nije imao tiskaru.

Tekstovi su kolali u mnogobrojnim prijepisima pa su tako, od ruke do ruke, ostali bez pojedinih

dijelova ili su potpuno zagubljeni. U cijelosti su sačuvane: Pjesni ljuvene, Venera i Adon, Novela od Stanca, Tirena i Hekuba. Skupu i Dundai Maroju nedostaje kraj, Plakiru i Arkulinu nedostaje naslov. Mande, Pjerin i Đuho Krpeta sačuvani su u dijelovima. Pomet je popuno izgubljen.

Nadimak

Vidra - vjeruje se da su ga tako prozvali zbog čestih boravaka u prirodi, oko Rijeke dubrovačke gdje su u njegovo vrijeme obitavale vidre.

Godišnjica rođenja

Jedinstvena držićijada obilježena je 2008. koju je Hrvatski sabor proglašio godinom Marina Držića. Povodom 500. godišnjice rođenja objavljen je prijevod komedije Dundo Maroje na 18 stranih jezika, snimljen je film o Držićevu povijesnom vremenu.

Spomenik

Gradsko vijeće Dubrovnika donijelo je odluku da se spomenik Marinu Držiću, djelu Ivana Meštrovića, iz turističkog naselja Babin kuk premjesti na prostor između Kneževa dvora i Gradske vijećnice. Umjesto njega postavljen je odljev Držićeva Pomenta Antuna Augustinčića.

Muzej Muzej Dom Marina Držića osnovan je 1989. Smješten je uz crkvicu Domino u zgradu izgrađenoj nakon velike trešnje 1667. Dijelom na mjestu razrušene kuće i crkve prijašnjeg titulara Svih svetih u kojoj je Držić, prema obiteljskom pravu, bio rektor.

Učenici 1. E

Terenska nastava nautičara - Split

Prvi razredi nautike, rano ujutro 16. ožujka, krenuli su u posjet Brodosplitu, jednom od naših najvećih brodogradilišta.

Najprije smo obišli tvrđavu Klis. Brdo Klis veza je između planine Mosor na istoku i Kozjaka na zapadu. Poznata Kliška tvrđava simbol je mjesta, ali i simbol otpora u borbi protiv Turaka. Nakon obilaska tvrđave krenuli smo prema brodogradilištu Brodosplit.

Brodosplit je smješten na sjevernom djelu Splita a zauzima površinu od 560 000 četvornih metara. Osnovan je 1931. godine te danas ima oko 2300 zaposlenih.

U posljednjih sedam desetljeća, brodogradilište je isporučilo približno 350 brodova s ukupnom nosivošću od preko 10 milijuna tona. Veći dio proizvodnje Brodosplita odnosi se na inozemne naručitelje. Mnogi od proizvedenih brodova dobili su priznanja od uglednih međunarodnih institucija.

Stručnost brodograditelja i dugogodišnje iskustvo u gradnji brodova različitih namjena - putničkih, trgovачkih, kontejnerskih, brodova za prijevoz nafte, tekućih i rasutih tereta, ledenica, jaružala te drugih specijalnih tipova i vojnih brodova - čine Brodosplit važnim i priznatim brodogradilištem.

Tijekom obilaska upoznati smo s načinom gradnje brodova. Vidjeli smo laserske rezače lima, veliki savijač lima, kao i radnike koji ručno spajaju dijelove metala. Spomenuti savijač lima, darovan je nakon Drugog svjetskog rata, a sudjelovao je u izgradnji jednog od većih ratnih brodova – njemačkog broda Bizmark.

Pri obilasku brodogradilišta zadivila nas je veličina hangara u kojima se grade i spajaju određeni dijelovi broda. Obišli smo gradnju pet patrolnih brodova. Kad budu završeni, moći će postići brzinu od 40 čvorova . Njihov motor je uvezen iz Amerike. Pokazani su nam i sektori gdje se bojaju.

Brodogradilište dobavlja lim putem vlakova iz Ukrajine. Na svakom je metalu ucrtana oznaka za koju vrstu broda se treba koristiti.

Jedna od zanimljivosti koju smo vidjeli bilo je i trodno riječnog broda koji će se prepraviti da ima SOLAS-ove uvijete za plovnost po Jadranskom moru. Zadivio nas je jedrenjak koji će imati pet jarbola visine pedeset metara. U Brodosplitu se osim brodova izrađuju i brane.

Nakon što smo završili obilazak Brodosplita imali smo slobodno vrijeme pa smo obišli City one centar. Tamo smo se zabavili obilaskom trgovina i kupovinom. Naša terenska nastava završila je povratkom u Dubrovnik u večernjim satima istoga dana.

Ivan Svilarić, 1. Nb

Leon Labaš, 1. Nb

Jedan školski dan u Japanu

U Japanu osnovna škola traje 6 godina za razliku od naših 8 godina.

Tamo sam živio 5 godina.

Budio sam se ujutro oko 6.30, nenaspavan kao uvijek, u velikoj sobi na tapitu sa svojom rođinom. Nisam imao krevet pa sam spavao na podu. Obukao bi se i pregledao torbu, pojeo fetu domaćeg kruha od jučer s maslom pa krenuo u školu. U školu se nije išlo autobusom nego su svi išli pješice.

U 7. 10 trebalo je biti na tzv. mjestu okupljanja gdje bi ostali prvaši iz okolice došli. Uz nas bi išla dva starija učenika, jedan naprijed, drugi iza a ostali svi po dvoje kao grupa stranaca. U školi smo morali biti u 8.00 sati jer smo prvo imali sastanak na kojem smo pjevali pjesme ili čitali. Prvi sat počinjao je u 8.35. Nakon prvog sata imali smo odmor od 10 minuta. Slijedili su ostali sati sa kraćim odmorima pa objed u školi.

Svakog dana imali smo različit meni, a jeli smo u razredu. Poslije objeda bio je veliki odmor od oko sat vremena.

Škola je imala više ogromnih igrališta čak i šumu. Također i vlastite vrtove gdje bi učenici sadili svoje biljke npr. povrće, suncokret... Nakon odmora trebali bi čistiti školu. Svako od nas imao je svoju krpu s kojim smo čistili razred i hodnike. Treba napomenuti da škola nema čistačica. Tada smo imali još dva sata nakon kojih smo bili slobodni. Povratak nije bio organiziran kao polazak već su roditelji po neke dolazili autima, a neki bi se, poput mene, sami vraćali doma. To bi bilo malo prije 4.00 popodne. Pješačio sam oko 2, 5 kilometra do kuće umoran i žedan od sunca.

Jean Brassard, 4.E

VOLONTIRANJE KAO BOŽIĆNI POKLON

Udruga za razvoj civilnog društva Bonsai pozvala nas je u posjet Školi za učenike s posebnim potrebama. Predloženo je da iz svakog razreda Pomorsko-tehničke škole podje nekoliko učenika. Iz moga razreda prijavili su se

Ilar Jakić, Antonio Ahac i ja. U školu smo došli normalno u jutarnjoj smjeni na prva 3 sata nakon čega smo pošli po poklone za polaznike škole koju posjećujemo. Uputili smo se autima, autobusima i motorima.

Kada smo došli na Ilijinu glavicu, čekala nas je sinjorina iz udruge Bonsai. Objasnila nam je ukratko što sve možemo očekivati kada dođemo tamo. Uputili smo se u Školu, a u predvorju nas je čekalo par profesora uključujući i ravnateljicu. Dali su nam prostoriju u kojoj ćemo ostaviti stvari, počastili su nas kolačima i pićem. Ukratko su nam objasnili kako Škola radi i koja je dobna granica polaznika.

Program Škole s posebnim programom obuhvaća djecu od 5. do 21. godine života. Djelatnost Škole usmjerena je na: predškolski program (5.-7. godine), školski program (7.-17. godine), radno osposobljavanje (17.-21. godine). Podijelili smo se u grupe od nekoliko učenika, neki za rad oko zgrade (pomoći pri održavanju) dok su se ostali prijavili za rad s djecom. Moj prijatelj Ilar Jakić i ja smo pošli u najmlađu grupu. Da vam budem iskren, nije nam bilo svejedno poći tamo, ali nakon kratkog upoznavanja s polaznicima škole sve je išlo glatko. Bilo je to pred božićno vrijeme pa smo im pomogli praviti ukrase, a nakon toga smo pošli u njihovu igraonicu gdje smo im slagali poligone i igrali se s njima. Bez obzira što pate od više vrsta bolesti svi su bili jako sretni što smo došli. Jako su simpatični i zaigrani. Bili smo tamo nekih sat vremena koje su s njima proletjeli kao minut. Na odlasku svi su nas izišli pozdraviti. Djelatnici su nam zahvalili na dolasku. U razgovoru s drugim učenicima, nakon odlaska, mogli su se čuti samo lijepi komentari. Svi su bili oduševljeni djecom i svim djelatnicima koji se trude omogućiti toj djeci najnormalniji život kakvog i zaslužuju. To mi je bio prvi put da sam se odazvao na ovaku vrstu volontiranja. Malo sam se raspitao o udruzi Bonsai jer mi se njihov rad jako svidio. Sigurno ću se opet odazvati nekoj od njihovih akcija.

Marko Matijaš, 4. BS

MINI INTERVJU

IME Silvija

PREZIME Popović

ROĐENA Jednog četvrtka 1983.

BROJ CIPELA 39

NAJDRAŽE JELO Sve što mi drugi pripreme

KUĆNI LJUBIMAC Pauk Jerry

HOBI Preskačem!

NEOSTVARENO PUTOVANJE Rusija

OMILJENI SPORT Nogomet

NAJDRAŽA RAZONODA Ka(pi)vica s dragim ljudima

IDEALAN ODMOR Bez signala na mobitelu

RADO ČITAM Dobru prozu

DOBRO KUHAM Kavu

NE VOLIM Majonezu, čišćenje prozora, licemjere

SITNICA KOJA MI PUNO ZNAČI Zagrljaj

VESELIM SE Svakom petku, ljetu i ljudima koje volim

NAJDRAŽA UZREČICA Jesi ili nisi!

KRATKA PORUKA NAŠIM UČENICIMA Kud plovi ovaj brod...

Sat hrvatskog uz more 4. BS

*I gledam more gdje se k meni penje
i slušam more dobrojutro veli
i ono sluša mene i ja mu šapćem
o dobrojutro more kažem tiko
pa opet tiše ponovim mu pozdrav*

...

Josip Pupačić

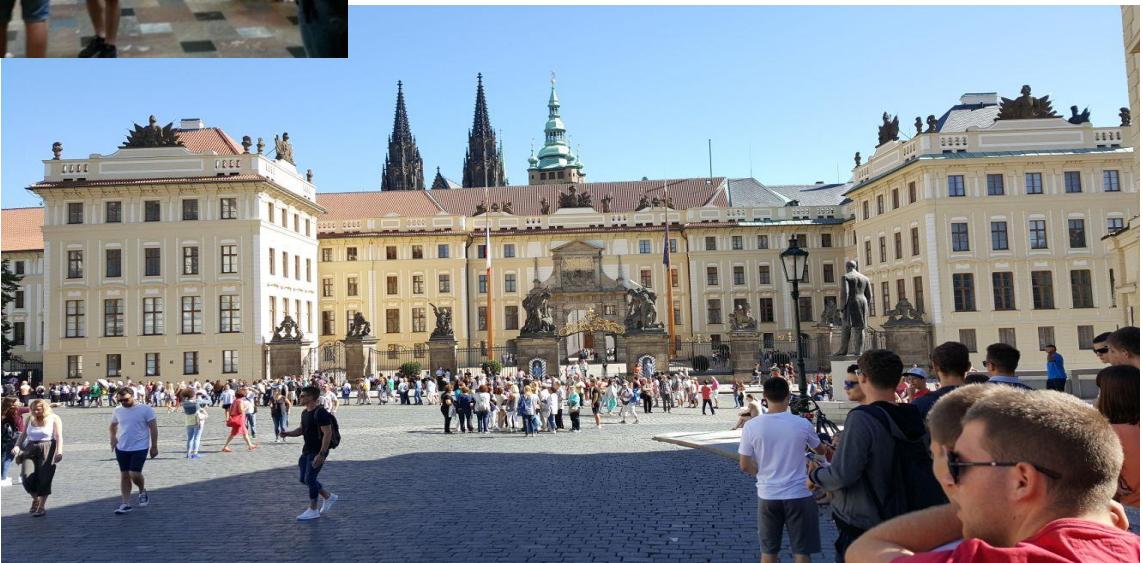

Natjecanje iz prve pomoći

Dana 11.ožujka 2017. u sportskoj dvorani u Dubrovniku održano je natjecanje iz prve pomoći u organizaciji Crvenog križa. U natjecanju su sudjelovali i predstavnici naše škole, učenici 1.R razreda: Luka Hladilo, Nikša Putica, Stjepan Zvrko i Tonči Simović. Učenike je pripremala profesorica Dalija Milić Kralj.

Tonči Simović, 1. R

Ekskurzija – nautičari i elektrotehničari

Tu non llores mi querida

Kao što je gimnazija poznata po odlikašima, tako je i Pomorsko-tehnička škola poznata po ekskurzijama u Prag. Ali ovoga puta učenici 4. BS i 4. R napravili su iznimku i oputovali u Barcelonu, točnije u gradić Lorret de Mar, smješten nedaleko od Barcelone. U Lorret de Maru se nalazio hotel u kojem smo "spavali".

Lorret de Mar, grad po mjeri prosječnog srednjoškolca, svakim novim korakom nudi novi klub, novi disco, a iz svakog se ori muzika. Svaku večer novi klub, nova glazba, druženja, smijeh i suze. Ooo da, bilo je tu dosta suza.

Osim Lorret de Mara posjetili smo Barcelonu – prošetali slikovitom La Ramblom, pogledali najznamenitije građevine Antonija Gaudija, divili se pogledu s Montjuica i fontanama od kojih su Španjolci napravili pravu predstavu. Jedan dan bio je rezerviran za Figueras i muzej Salvadora Dalija te Gironu, španjolski gradić koji se proteže duž rijeke Onyar. Svega petnaestak minuta autobusom od Lorret de Mara smješten je Castell Madieval u kojem smo prisustvovali flamencu, tradicionalnom španjolskom plesu.

Jedan od nezaboravnih dana putovanja bio je rezerviran za tematski park PortAventura koji, sa svojih šest različitih tema, ima preko četrdeset adrenalinskih avantura – od vlakova smrti, slobodnog pada do labirinta sa zrcalima.

Posljednjeg dana putovanja ugostio nas je stadion nogometnog kluba Barcelone, veličanstveni Camp Nou. Stadion nudi klupski muzej s brojnim interaktivnim sadržajima o povijesti kluba, trofejima i sl. Možete sjesti u komentatorske klupe, prošetati tunelom za igrače, posjetiti svlačionicu gostujućeg kluba pa čak i kupiti komad trave sa stadiona. Nakon

obilaska stadiona i šetnje Barcelonom, uputili smo se nazad u Hrvatsku.

Sve u svemu, bilo je ovo nezaboravno iskustvo i najbolja zabava ikad, samo Vam smrt može biti opravdanje da ne idete na svoju ekskurziju!!

Mateo Musladin 4. R

Sport

FUTSAL

SASTAV EKIPE:

Đivo Zvone, Antonio Konsuo, Pero Papac, Matej Vidak, Andrej Žmirić, Adriano Darer, Marko Papac, Haron Džanković, Ivan Vuknić, Nikša Dragić, Paulo Vukić i Luka Matić

VODITELJ:

Martin Sentić, prof.

REZULTATI:

Gradsko natjecanje – 1. mjesto

Županijsko natjecanje – 2. mjesto

KOŠARKA

SASTAV EKIPE: Denis Gerin, Petar Koprivica, Luka Brbora, Vlaho Miljanić, Gabrijel Malekinušić, Ivo Roko, Zdravko Vidović, Antun Muhoberac, Lovro Putica, Christian Čukterić

VODITELJ:

Martin Sentić, prof.

REZULTATI:

Gradsko natjecanje – 1. mjesto

Županijsko natjecanje – 2. mjesto

ODBOKA

SASTAV EKIPE:

Bruno Knego, Luka Žutić, Marino Zalokar, Karlo Pekić, Ante Kulundžija, Josip Karačić, Marin Monković (kap.), Matej Hrtica, Nikola Daničić, Marin Rajić, Petar Šilježar i Lovro Putica, Ivan Tolja, Lujo Domaćin i Dorian Boro

VODITELJ:

Amir Bavčić, prof.

REZULTATI:

Županijsko natjecanje – 1. mjesto

4. mjesto na regionalnom prvenstvu

STOLNI TENIS

SASTAV EKIPE:

Mario Obrovac, Marin Rajić, Matej Butigan i Matej Vidak

VODITELJ:

Amir Bavčić, prof.

REZULTAT:

Županijsko natjecanje – 2. mjesto

ATLETIKA

SASTAV EKIPE:

Andrije Medak, Nikola Daničić, Srđan Gašić, Leon Ivan Vidojević, Karlo Šutalo, Đivo Gašpar, Lovro Putica, Luka Mladin, Marko Erdelez i Renato Špilar

VODITELJ:

Amir Bavčić, prof.

REZULTAT:

Županijsko natjecanje – 1. mjesto

Plasirali se na Državno natjecanje 8. i 9. svibnja 2017. !

CROSS

SASTAV EKIPE:

Gabrijel Malekinušić, Baldo Malekinušić, Renato Špilar i Srđan Gasić

VODITELJ:

Martin Sentić, prof.

REZULTAT:

Županijsko natjecanje – 3. mjesto

Po obrani doktorata, vrati se
mladi svećenik iz Rima pa se
pohvali majci:
"Majko, doktorirao sam
filozofiju!"
"Doktor filozofije? Bože dragi,
kakvih sve bolesti ima na tom
svijetu!" – reče majka.

Donio Ivica učeničku
knjižicu, a ono sve jedinice
samo dvojka iz glazbenog.
Otač ga oštro izgrdi;
- "Sram te bilo, ovolike
jedinice, a ti još pjevaš!"

Š A L E

Navikao da bude u centru pažnje,
Luka je malo ljubomoran na svoju
sestricu.

Roditelji mu jednog dana objasne
da im ja stan postao premalen sad
kad je došla seka pa će se seliti.
„Nema koristi“, Luka će žalosno,
„seka sad već zna puzati pa će
doći za nama!“

Konduktor: - "Bako, kartu na pregled!"

Baka: - "Izvolite!" Konduktor:

- "Pa, molim vas, ovo je đačka
mjesečna karta!" Baka:

- "Pa, eto, vidite koliko sam dugo
čekala autobus!"

JOŠ MALO SLIKA S EKSKURZIJE...

